

Fülöp György

Ars poetica

elnyúlik az árnyék
vége lesz a napnak
csak a költő emlékei maradnak –
kár tehát mindenért

finom földi anyag
a te mélységes magányod
és a legjobb barátod
holnap már nem ugyanaz –
kár tehát mindenért

úgy formáld a szavad
hogyan ugyanaz az anyag
mint amelyért reszketett valaki más –
soha többé te magad

Radnai István

Hely és szín

párosan magányos sínek szárszó
konferencia a kerekek alatt zárszó
feltorlódo kiáltás a dicsőség Istennél
nincs manna se már miért ennél

a sziklából is csak könny sója fakad
közöny mózeseknek a borjúnak szabad
aranyból van akár az ezerfényű nap
amíg a sivatagon pusztán áthalad

minden kőhöz homokszemhez csepp
vízhez házhoz emléksíra eped
komor homlokú pátosz a felelet

tolongunk koszorúkkal temetőillat
sirály kiált időnk letűnt elillant
esőtől terhes számos asszonyvilla